

Foligno, Italy

2022.11.04-2022.11.25.

”Sokat nem veszíthetek.” Így kezdtem el írni azt az Olaszországról szóló beadandót, ami feltételét képezte a jelentkezésnek. Egy örökkévalóságnak tűnt az az egy hónap, ami elválasztott a programtól. Osztálytársaimmal izgatottan vártuk a kihívásokkal és kalandokkal teli utazást.

Egy esti járattal repültünk ki november 4-én, és a megpróbáltatások itt már el is kezdődtek. Az órák hosszú tartó várakozás megedzette a béketűrésünket, de pozitívumként szóljon, hogy ezt az időt egymásra tudtuk fordítani.

Éjfélhez közelített az idő mire megérkeztünk Rómába, ahol egy kedves, azonban meglehetősen fáradt sofőr várt bennünket. Innen még két óra autót választott el a végleges céltól, ami végül háromra sikeredett. Helyzetünket az sem segítette, hogy kommunikálni csak kézzel-lábbal tudtunk vele, azonban minket ez sem csüggesztett el, megoldást találtunk erre a problémára is.

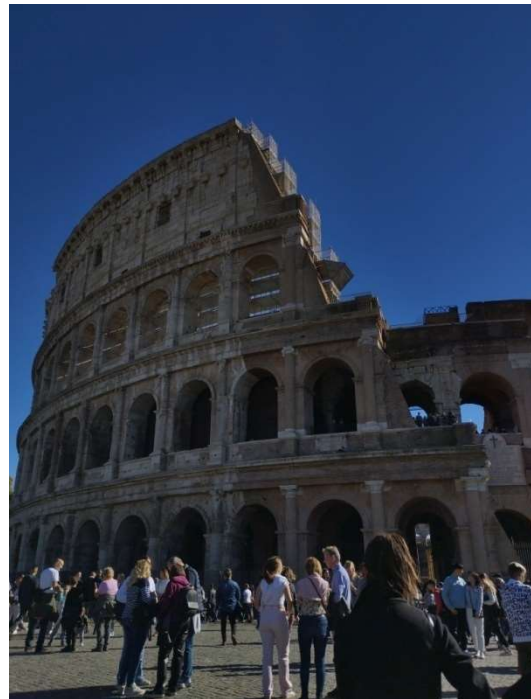
Még soha ezelőtt nem nyúltunk el olyan hálásan az ágyakon, mint akkor hajnalban.

Természetesen ezt követően aznap bőségesen kipihentük magunkat, és csak késő délután indultunk el megismerkedni a környékkel.



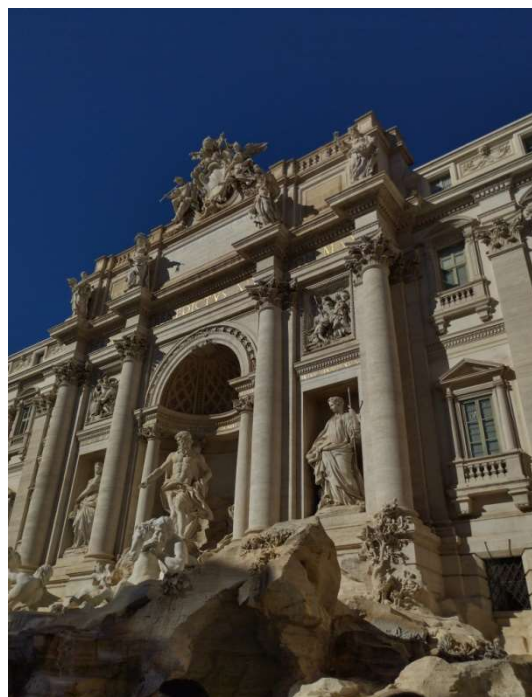
Vasárnap korán keltünk, ugyanis az olaszországi kirándulásokat már a második nap elkezdtük. Első utunk Rómába vezetett, ahol az egész napot eltöltöttük. A látványosságokat nem lehetett a róluk szóló képeslapokhoz hasonlítani, annyira lenyűgöző volt minden. A nap folyamán, mindenhova eljutottunk ahova terveztük, és a séták közben átérezhettük az Olasz főváros sajátosságait.

Első utunk, személyes kedvencemhez, a Colosseumhoz vezetett, ahol megannyi ember tolongott. A sokaság ellenére is megtaláltuk a helyünket, és jól tudtuk érezni magunkat.



Ezután elsétáltunk a Trevi kúthoz, ahol a városi legendák szerint nem is egy, hanem három érmét kell a kútba hajítani; az első elintézi, hogy gazdája visszatérhessen Rómába, a második azért felelős, hogy megtalálja az örök szerelmet és a harmadik, hogy oltár elé is állhasson vele. Mások szerint háttal a kúttal kell bele találni az érmével, hogy visszatérhessen a helyre.

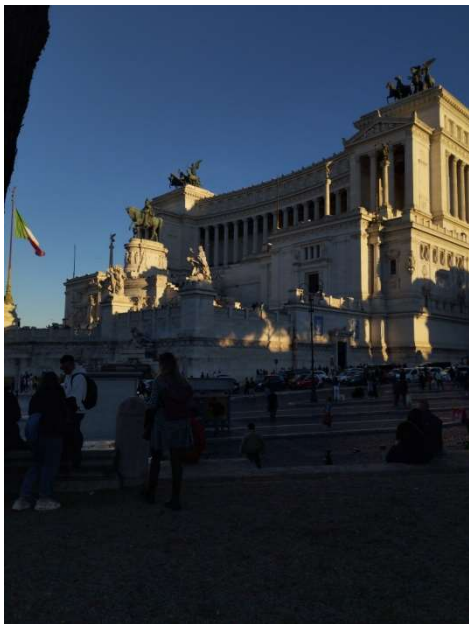
Számomra ezek a kecsegtető hiedelmek semmilyen jelentőségnek nem örvendhetnek, egyszerűen csak érdekesnek találom a helyi téveszméket.



Harmadik állomásunk a Pantheon volt, ahol szintén rengeteg látogatóval találtuk szembe magunkat. Régészeti kutatások szerint, egy földalatti folyosó köti össze a római Pantheont és Augustus császár mauzóleumát.



Végül de nem utolsó sorban, záró megállónk a Piazza Venezia volt. A hatalmas épületről elképesztő kilátás nyílt a város nagyrészére.

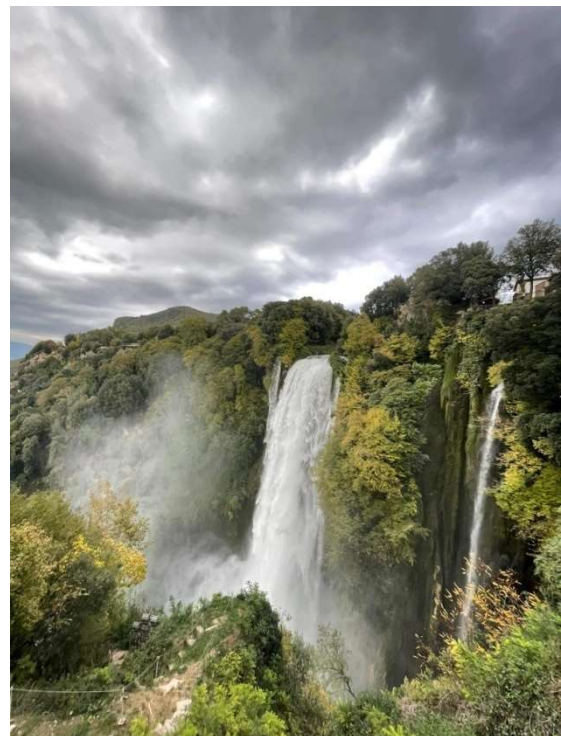


Hétfő reggel izgatottan ébredtünk első munkanapunk alkalmából. Miután bemutatták a vállalatot ahol dolgoztunk, kaptunk egy feladatot amivel felmérték tudásunkat. A megpróbáltatások ettől a pillanattól folytatódtak tovább. A feladványt egy excel táblázaton keresztül kellett megoldanunk, ami többszörösen is megfájdította a fejünket. Igaz, tanultam már korábban erről a programról, azonban sosem használtam még olyan összetett és bonyolult képleteket mint amelyeket ott kellett.

Azonban minden kudarccal és helytelenséggel szembe nézve is türelemmel bírtunk velünk az ott dolgozók, tanítottak, és új funkciókat mutattak be amelyek megkönnyítették munkánkat.

Az első héten egy másik tanuló diákcsoporttal dolgoztunk együtt egy minta projekten, hogy beletanuljunk a teendőinkbe. Számomra ez könnyebb volt, ugyanis ők magabiztosabban használták a programot, így tőlük is tudtam tanulni. A sablon feladat végén egy prezentációt kellett előadni párokban arról, hogy tulajdonképpen hogyan is oldottuk meg a megbízatásunkat. A három hét alatt többször is kellett prezentálni a csoport előtt, ami részemről egy kicsit frusztráló volt, tekintve, hogy mindezt angolul kellett végrehajtani.

Hétfőn folytatódott Olaszország felfedezése. Ez alkalommal túrázni mentünk a Cascada de Marmore nevű vízeséshez. Hosszú utat tettünk meg a természeti látvány tetejéig, de megérte.



A második héten immár egy új, „élő” projektet kaptunk ki feladatul. Ez alkalommal is párokban dolgoztunk rajta, majd a végén bemutattuk munkánkat a csoportnak. A harmadik héten már csak mi ”Metások” maradtunk a cégnél mint erasmusos diákok. Utoljára egy horvát nyelvű dokumentum köteget nyújtott át nekünk, amit szintén excel táblázatban kellett összesítenünk. Igaz, itt már nem volt elég az angol tudásunk, de összedolgozva ezt a nehézséget is ki tudtuk küszöbölni.

Az utolsó hétvégénken a tengerparthoz utaztunk, Anconába. Az idő rendkívül szeles volt, de minket ez sem tántorított el attól, hogy körbesétáljuk a várost.

Meglepő volt számunkra, hogy egész délután zárva voltak az üzletek, éttermek, így csak este, indulás előtt tudtunk enni.



Távollétünk alatt igyekeztünk megkóstolni a helyi ételeket, amelyek érdekesebbnél érdekesebb ízt ismertettek meg velünk.



Véleményem szerint hasznos volt a kint töltött idő, sokat tanultam, és megannyi tapasztalatot és gyakorlatot szereztem. Mindemellett új barátokra is tettem szert, és az osztály- illetve évfolyamtársaimmal is új kötelékek alakultak ki.

